

Carrer de la Indústria

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de la Indústria, s/n
Emplaçament
Alçada: A la zona d'eixample de Granollers
136

Coordenades:

Latitud: 41.601281052356
Longitud: 2.2893944305259
UTM Est (X): 440783
UTM Nord (Y): 4605752

Classificació

Número de fitxa 08096 - 234
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XXI
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Moltes de les cases antigues s'han enderrocat en els darrers anys.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dj., 01/11/2001 - 01:00
Autoria de la darrera revisió: Jordi Piñero Subirana

Descripció

Carrer que forma part de l'eixample granollerí en la seva part desenvolupada cap al sud. Originàriament estava constituït per cases construïdes entre finals del segle XIX i el primer terç del segle XX. Eren edificis senzills, habitats majoritàriament per obrers, construïts entre mitgeres, de planta baixa, o de planta baixa i pis, generalment amb una eixida posterior per al pou i safareig. Al costat d'aquests edificis ja es van començar a construir les primeres cases de veïns amb alçades superiors. En els darrers anys moltes de les cases originàries s'han anat substituint, de manera que les que queden són pràcticament testimonials. Les cases que es conserven i tenen un cert valor patrimonial són les següents:

Cases número 32 (1930, can Titus), 34, 45, 50 (conserva un arrambador), 52, 54 i 58 (cal Manyà, casa de Dionís Viure i Banús).

Història

L'eixample de Granollers es va configurar sobretot a la segona meitat del segle XIX. La carretera va substituir l'antic camí Ral l'any 1848 i el ferrocarril va arribar el 23 de juliol de 1854. La segona línia de ferrocarril va arribar a Granollers el 1875. Fins al 1880 les edificacions s'estenien al sud pel carrer de Ricomà fins a la Creu de Palou, al nord fins la plaça de la Muntanya entorn a la fàbrica de la Font, i a Llevant, entre la nova carretera de Vic i l'antic traçat, i l'estació vella de França. Les línies paral·leles al nord i al sud es van iniciar entre 1862-63 amb la construcció de la fàbrica de Can Piñol i les primeres cases del carrer d'en Prim.

Pel que fa al carrer de la Indústria, al darrer quart del segle XIX tan sols estava constituït per petits nuclis de cases al mig de la plana composta per hortes, camps i jardins, amb algunes tàpies que protegien les propietats. A començaments del segle XX el carrer ja es trobava plenament urbanitzat.

A un nivell més anecdòtic, l'autor García-Pey recull el fet que a la cantonada amb Sant Josep de Calassanç hi havia la casa de ca l'Espinal, un revolucionari del 1936 (GARCÍA-PEY, 1990).

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1986b). "La industrialització de la vila i la ciutat moderna", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 1, Aproximació al medi natural i a la història de Granollers, Granollers: Servei Municipal de Cultura, pp. 65-76.

GARCIA-PEY, Enric (1990). "Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

